РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 14 октомври 2014 година

за определяне на трета държава, която Комисията смята за несътрудничеща трета държава съгласно Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирaн и нерегулиран риболов

(2014/715/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирaн и нерегулиран риболов, за изменение на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1936/2001 и (ЕО) № 601/2004 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1093/94 и (ЕО) № 1447/1999 ([1]), и по-специално член 31 от него,

като има предвид, че:

1. ВЪВЕДЕНИЕ

(1) Регламент (ЕО) № 1005/2008 (Регламентът относно ННН риболов) създава система на Съюза за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирaн и нерегулиран риболов (ННН риболов).

(2) В глава VI от Регламента относно ННН риболов се посочват процедурата за определяне на несътрудничещите трети държави, предприетите действия спрямо държавите, определени като несътрудничещи трети държави, съставянето на списък на несътрудничещите държави, заличаването на трети държави от списъка на несътрудничещите държави, оповестяването на списъка на несътрудничещите държави и всички извънредни мерки.

(3) Съгласно член 31 от Регламента относно ННН риболов Европейската комисия може да определи трети държави, които смята за несътрудничещи трети държави в борбата с ННН риболов. Дадена трета държава може да бъде определена като несътрудничеща трета държава, ако не изпълнява произтичащите от международното право задължения да предприема действия за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара.

(4) Определянето на несътрудничещите трети държави се основава на прегледа на цялата информация, както е посочено в член 31, параграф 2 от Регламента относно ННН риболов.

(5) В съответствие с член 33 от Регламента относно ННН риболов Съветът може да състави списък на несътрудничещите държави. Към тези държави се прилагат мерките, посочени в член 38 от Регламента относно ННН риболов.

(6) Съгласно член 20, параграф 1 от Регламента относно ННН риболов от третите държави на знамето се изисква да уведомяват Комисията за своята организация за прилагане, контрол и изпълнение на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които са длъжни да спазват техните риболовни кораби.

(7) Съгласно член 20, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов Комисията установява административно сътрудничество с трети държави в областите, свързани с прилагането на разпоредбите за сертифициране на улова, определени в посочения регламент.

(8) В съответствие с член 32 от Регламента относно ННН риболов с Решение на Комисията от 15 ноември 2012 г. ([2]) (Решението от 15 ноември 2012 г.) Комисията уведоми осем трети държави за възможността да бъдат определени за несътрудничещи държави съгласно Регламента относно ННН риболов.

([1]) ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1.

([2]) Решение за изпълнение на Комисията от 15 ноември 2012 г. за уведомяване на третите държави, които Комисията счита за потенциално определими като несътрудничещи трети държави, съгласно Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирaн и нерегулиран риболов (ОВ C 354, 17.11.2012 г., стр. 1).

(9) В своето решение от 15 ноември 2012 г. Комисията включи информацията за съществените факти и съображения, мотивиращи подобно предварително определяне.

(10) Също на 15 ноември 2012 г. с отделни писма Комисията уведоми осемте трети държави относно факта, че тя разглежда възможността те да бъдат определени като несътрудничещи трети държави. Решението от 15 ноември 2012 г. беше приложено към тези писма.

(11) В тези писма Комисията подчерта, че за да се избегне определянето и предложението за официално включване в списъка като несътрудничеща трета държава, както е предвидено съответно в членове 31 и 33 от Регламента относно ННН риболов, засегнатите трети държави се приканват да изготвят и приложат, в тясно сътрудничество с Комисията, план за действие с цел да се коригират недостатъците, посочени в Решението от 15 ноември 2012 г. Навременното и ефективно изпълнение на плана за действие от страна на въпросните държави би могло да предотврати това те да бъдат определени за несътрудничещи трети държави и да бъдат предложени за окончателно включване в списъка.

(12) Вследствие на това Комисията прикани въпросните осем трети държави: i) да предприемат всички необходими мерки за изпълнение на действията, съдържащи се в плановете за действие, предложени от Комисията; ii) да направят оценка на изпълнението на действията, съдържащи се в плановете за действие, предложени от Комисията; и iii) на всеки шест месеца да изпращат на Комисията подробни доклади с оценка на изпълнението на всяко действие по отношение, *inter alia*, на тяхната индивидуална и/или обща ефективност за осигуряването на напълно съответстваща на изискванията система за контрол на рибарството.

(13) На въпросните осем трети държави беше предоставена възможност да отговорят писмено на въпроси, изрично посочени в решението на Комисията, както и на друга свързана информация. На държавите беше дадена възможност да представят доказателства като опровержение или допълнение на фактите, посочени в Решението от 15 ноември 2012 г., или да приемат съответно план за действие за подобряване на положението и мерки за неговото коригиране. На осемте държави беше гарантирано правото да поискат или да представят допълнителна информация.

(14) Така със своето решение и писмата от 15 ноември 2012 г. Комисията започна процес на диалог с осемте трети държави и посочи, че счита период от шест месеца за принципно достатъчен за постигане на договореност.

(15) Комисията продължи да търси и да проверява цялата считана от нея за необходима информация. Устните и писмените коментари, представени от осемте държави след Решението от 15 ноември 2012 г., бяха разгледани и взети предвид. Осемте държави продължиха да бъдат информирани устно или писмено за съображенията на Комисията.

(16) Демократична социалистическа република Шри Ланка (Шри Ланка) не опроверга фактите, посочени от Комисията, нито изпълни плана за действие за коригиране на положението.

(17) Настоящото решение за изпълнение на Комисията, с което Шри Ланка се определя за трета държава, считана от Комисията за несътрудничеща в борбата с ННН риболов, е резултат от процес на разследване и диалог в контекста на изпълнението на Регламента относно ННН риболов. Този процес беше в съответствие с изискванията по същество и процедурните изисквания, посочени в регламента, който се отнася, *inter alia*, и за произтичащите от международното право задължения на третата държава като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара.

(18) Решението за изпълнение на Комисията за определяне на Шри Ланка за трета държава, която Комисията смята за несътрудничеща държава в борбата с ННН риболов, е свързано с последствията, посочени в член 18, параграф 1, буква ж) от Регламента относно ННН риболов.

2. **ПРОЦЕДУРА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ШРИ ЛАНКА**

(19) На 15 ноември 2012 г. Комисията уведоми Шри Ланка съгласно член 32 от Регламента относно ННН риболов, че разглежда възможността за определяне на Шри Ланка за несътрудничеща държава ([1]).

(20) Комисията прикани Шри Ланка да състави в тясно сътрудничество с нейните служби план за действие за коригиране на недостатъците, установени в Решението от 15 ноември 2012 г.

([1]) Писмо до министъра на развитието на рибните и водните ресурси на Шри Ланка от 15 ноември 2012 г.

(21) Основните недостатъци, установени от Комисията в предложения план за действие, бяха свързани с няколко слабости при изпълнението на задълженията по международното право, свързани по-специално с приемането на подходяща правна рамка, липсата на подходящ и ефективен мониторинг, липсата на схема за наблюдение, липсата на система за възпиращи наказателни мерки, както и с неправилното прилагане на схемата за сертифициране на улова. Други установени недостатъци са свързани по-общо със спазването на международните задължения, включително препоръките и резолюциите на регионалните организации за управление на рибарството (РОУР). Беше установено и неспазване на препоръките и резолюциите на съответните органи, като например Международния план за действие срещу незаконния, недекларирал и нерегулиран риболов на Организацията на обединените нации. Неспазването на незадължителните препоръки и резолюции обаче беше разгледано само като подкрепящо доказателство, а не като основание за определянето.

(22) С отговора си от 14 декември 2012 г. Шри Ланка информира Комисията за институционалните мерки, предприети с цел преодоляване на недостатъците, посочени в предложения план за действие.

(23) На 31 декември 2012 г. и на 4 януари 2013 г. Шри Ланка представи писмени коментари.

(24) С писмо от 7 февруари 2013 г. Комисията поиска Шри Ланка да представи актуализирана информация относно ключови области от предложения план за действие.

(25) На 13 март 2013 г. органите на Шри Ланка представиха следните документи: i) придружително писмо и обяснително писмо; ii) актуализация на сроковете на Шри Ланка за всички мерки, които следва да бъдат предприети; iii) актуализирана информация относно ключови области от предложения план за действие; iv) националния план за действие за 2013 г. за борба срещу ННН риболов; v) актуализация на административните процедури и насоките за използване на сертификатите за улов; vi) бюджетните средства за 2013 г., заделени за създаването на подофис на летището на отдела за качествен контрол на Министерството на развитието на рибните и водните ресурси; vii) проекти за изменения на законодателните разпоредби, свързани със спазването на правните задължения, наблюдението на флота за открито море и възпиращите санкции; viii) схеми за осведоменост на операторите относно схемата за сертифициране на улова; ix) схема за инспекции; и x) насоки за процедурите за разследване на ННН риболов в открито море.

(26) На 17 април 2013 г. в Брюксел се проведоха технически консултации между Комисията и Шри Ланка. По време на срещата органите на Шри Ланка представиха пред Комисията текущия си национален план за действие за борба с ННН риболов, както и планираните мерки за подобряване на насрещната проверка на информацията, съдържаща се в сертификатите за улов, както и започналото преразглеждане на правната рамка.

(27) В представените на 30 май 2013 г. и 3 юни 2013 г. коментари Шри Ланка подчерта ангажираността си за навременно изпълнение на изготвената от нея пътна карта, приемайки междувременно законодателните промени за засилване на наказателните мерки за ННН риболов и стартирайки процедурата за възлагане на обществена поръчка за система за наблюдение на корабите.

(28) Въз основа на установения напредък в периода от ноември 2012 г. до началото на юни 2013 г., Комисията информира Шри Ланка с писмо от 11 юни 2013 г., че за да постигне осезаеми резултати в преодоляването на недостатъците, посочени в Решението от 15 ноември 2012 г., и за приключване на необходимите действия, Комисията ще поддържа диалог с Шри Ланка за допълнителен период от девет месеца до 28 февруари 2014 г. След това писмо, на 20 юни 2013 г. Комисията изпрати актуализирано предложение за плана за действие.

(29) На 22 август 2013 г. Шри Ланка представи доклад за напредъка за периода от 31 май 2013 г. до 15 август 2013 г., а на 28 октомври 2013 г. — информация относно процедура за приемане на изменения в законодателната уредба.

(30) От 28 до 30 януари 2014 г. Комисията посети съответните органи на Шри Ланка. Органите бяха информирани за напредъка на ситуацията по отношение на Решението от 15 ноември 2012 г. и предложения план за действие. По време на посещението на Комисията органите на Шри Ланка имаха възможността да направят изявления и да представят съответните документи в отговор на Решението от 15 ноември 2012 г., както и да информират Комисията за последните събития, що се отнася до напредъка по плана за действие.

(31) На 27 март 2014 г. Шри Ланка представи още един доклад относно напредъка, обхващащ периода от 16 август 2013 г. до 21 март 2014 г., като внесе следните документи: i) актуализирана информация относно ключови области от предложения план за действие; ii) актуализиран график за изпълнението на националния план за действие за борба с ННН риболов; iii) писма от Министерството на развитието на рибните и водните ресурси до Министерството на външните работи с искане за присъединяване към Споразумението на ФАО за съответствие, както и разследвания във връзка с граждани на държавата, извършващи ННН риболов под знамето на други

държави; iv) искане за финансиране за система за наблюдение на корабите и доказване на наличието на изискване за транспондер; v) информация относно обучение за осведоменост; и vi) образци от преработения риболовен дневник за 2014 г. и план за инспекции в пристанищата за кораби за дълбоководен риболов и риболов в открито море. Информацията включваше и приемането на преработения закон за рибарството от парламента на Шри Ланка на 5 ноември 2013 г. На 1 август 2014 г. Шри Ланка представи допълнителен доклад относно напредъка. Той обхваща периода до юли 2014 г. и освен актуализирана информация за ключови области от предложения план за действие и актуализиран график за изпълнението на националния план за действие за борба с ННН риболов съдържа писмо от Министерството на външните работи до Министерството на развитието на рибните и водните ресурси, с което се съобщава, че копие от инструмента за приемане за присъединяването към Споразумението на ФАО за съответствие ще бъде представено след присъединяването; искане до главния прокурор в действащите законодателни разпоредби да се въведат по-строги санкции; 2 писма от авторите на проектите на законодателни разпоредби, съдържащи проекти за преработени разпоредби съответно относно риболовните дейности в открито море и относно събирането на данни за улова, както и резюме на програмите за осведоменост на капитаните в открито море и доклад до IOTC за изпълнението във връзка с регионалната схема за наблюдение. На 29 август 2014 г. Шри Ланка представи допълнителна информация, в която се обяснява какво е предприето за отстраняване на установените недостатъци (напр. проекти на законодателни разпоредби относно риболовните дейности в открито море и относно събирането на данни за улова, информационен циркуляр относно санкциите, информация относно програмите за наблюдение и програмите за инспекции, както и информация относно напредъка в преодоляването на констатираните недостатъци). На 18 и 19 септември 2014 г. Шри Ланка представи нова информация, с която се потвърждава приемане на законодателни разпоредби относно риболовните дейности в открито море и относно събирането на данни за улова, обсъждане на вътрешните дейности по изготвяне на правителствен меморандум относно система от санкции с възпиращ ефект, обсъждане на постигането на съответствие с IOTC, информация за риболовния дневник, обхвата на инспекциите и наблюдението, както и информация за евентуално постепенно въвеждане на VMS транспондери на шриланкийските риболовни кораби през периода януари—август 2015 г. (макар че договорът с изпълнителя все още не е подписан и все още не се прилага).

(32) Комисията продължи да търси и да проверява цялата считана от нея за необходима информация. Устните и писмените коментари, представени от Шри Ланка след Решението от 15 ноември 2012 г., бяха разгледани и взети предвид, като Шри Ланка беше информирана устно и писмено относно съображенията на Комисията.

(33) В светлината на събраните факти, както е посочено в съображения 34—67, Комисията счита, че Шри Ланка не е предприела достатъчно стъпки в областите, будещи безпокойство, и за преодоляване на недостатъците, описани в Решението от 15 ноември 2012 г. Шри Ланка също така не е изпълнила напълно мерките, предложени в плана за действие, придружаващ решението.

3. **ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ШРИ ЛАНКА ЗА НЕСЪТРУДНИЧЕЩА ТРЕТА ДЪРЖАВА**

(34) Съгласно член 31, параграф 3 от Регламента относно ННН риболов Комисията прегледа спазването от страна на Шри Ланка на нейните международни задължения като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара, в съответствие с констатациите на Решението от 15 ноември 2012 г. и информацията, предоставена от Шри Ланка, предложения план за действие, както и мерките, предприети за коригиране на ситуацията. За целите на този преглед Комисията взе предвид параметрите, посочени в член 31, параграфи 4—7 от Регламента относно ННН риболов.

3.1. **Повтарящо се извършване на ННН риболов (член 31, параграф 4, буква а) от Регламента относно ННН риболов)**

(35) Както е подчертано в съображение 292 от Решението от 15 ноември 2012 г., Комисията установи, че Шри Ланка няма законодателство, уреждащо лицензирането на риболова в открито море.

(36) Както е отбелязано в съображение 296 от Решението от 15 ноември 2012 г., 13 кораба на Шри Ланка са вписани в проектосписъка на IOTC на кораби, извършващи ННН риболов, тъй като са заловени да извършват риболов в нарушение на мерките за опазване и управление по Конвенцията по рибата тон в Индийския океан (IOTC). След Решението от 15 ноември 2012 г. Шри Ланка не е забранила на своите кораби да извършват незаконен риболов в открито море, нито е приела незабавно законодателни разпоредби, даващи възможност за риболов в открито море и за издаване на лицензии за риболов в открито море, с цел да се избегне незаконният риболов от нейни риболовни кораби. Вместо това в крайна сметка на 5 ноември 2013 г. Шри Ланка прие преработен закон за рибарството, допускащ риболова в открито море. Тя разработи проект на законодателен акт за изпълнение относно лицензирането на кораби, които извършват риболов в открито море, който е бил приет през септември 2014 г. (според представената от органите информация), но все още не се прилага. Шри Ланка намали и броя на корабите, опериращи в района на Конвенцията IOTC, от 3 307 на 1 758, но тези кораби продължават да извършват

риболов с административна, а не със законна лицензия за риболов в открито море. В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 3, буква б), подточка ii) от Споразумението на ООН относно рибните запаси ([1]) (UNFSA) държавата на знамето трябва да предприеме мерки за забрана на риболова в открито море от нейни кораби, които не са надлежно лицензирани или оторизирани да извършват риболов. Констатираното настоящо положение доказва ясно, че Шри Ланка не действа в съответствие с международните си задължения като държава на знамето.

(37) След Решението от 15 ноември 2012 г., според информацията, получена от IOTC ([2]), през 2013 г. три кораба под знамето на Шри Ланка — *Malshiri № 1*, *Gold Marine 5* и *Lakpriya 2* — са заловени от крайбрежни държави за предполагаемо извършване на ННН риболов. Следва да се припомни, че съгласно член 18, параграфи 1 и 2 от UNFSA държавата на знамето е отговорна за своите кораби, извършващи дейност в открито море. Освен това съгласно член 118 от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS) държавата на знамето трябва да сътрудничи за опазването и управлението на живите ресурси; това задължение очевидно се нарушава от присъствието на нейния флот в района на Конвенцията IOTC без законни лицензии за риболов, който по този начин извършва ННН риболов съгласно определенията на член 2 от Регламента относно ННН риболов.

(38) През 2013 г. освен това беше установено, че други 13 кораба на Шри Ланка, инспектирани по време на транзитно преминаване през изключителната икономическа зона на крайбрежна държава, са били в нарушение на мерките за опазване и управление на IOTC. Комисията счита, че постоянната риболовна дейност на корабите на Шри Ланка в нарушение на мерките за опазване и управление на IOTC е ясен признак, че Шри Ланка не изпълнява задълженията на държава на знамето съгласно международното право, както е посочено в съображение 37.

(39) Това доказва и фактът, че Шри Ланка не е в състояние да гарантира, че риболовните кораби, имащи право да плават под нейно знаме, не участват и не подкрепят ННН риболов, което е в противоречие с точка 34 от МПД за ННН риболов, предвиждаща, че държавите следва да гарантират, че риболовните кораби, които имат право да плават под тяхно знаме, не участват и не подкрепят ННН риболов. Нещо повече, посочените в съображения 36—38 сведения за корабите под знамето на Шри Ланка също подчертават факта, че Шри Ланка не изпълнява своите задължения по член 19, параграфи 1 и 2 от UNFSA, съгласно които държавата на знамето е длъжна да гарантира, че корабите, плаващи под нейно знаме, спазват правилата на РОУР за опазване и управление.

(40) Комисията също така установи, че Шри Ланка не е могла да предприеме по ефективен начин подходящи мерки срещу повтарящия се ННН риболов поради слабости в правната си рамка. Поради това в плана за действие Комисията предложи правната рамка да се преработи, за да се гарантира спазване на международните задължения във връзка с открито море, да се преодолее липсата на достатъчно оперативни средства за ефективно наблюдение на флота за открито море на Шри Ланка и да се създаде схема за възпиращи санкции.

(41) Както е посочено в съображение 36 от настоящото решение, през ноември 2013 г. Шри Ланка прие преработен закон за рибарството, даващ възможност нейните кораби да извършват риболов извън нейната изключителна икономическа зона. Законът, необходим за прилагане на лицензионната система за открито море, обаче все още е във фаза на проект и съответно не може да се прилага. Понастоящем администрацията издава лицензии без предварително определена процедура, по несистематичен начин. Освен това преработеният закон за рибарството предвижда и по-строги санкции за нарушения, свързани с ННН риболов, които санкции може да се считат за възпиращи само за част от флота на Шри Ланка за открито море (по-специално за малките кораби, които извършват риболов извън изключителната икономическа зона на Шри Ланка и за които санкциите може да се считат за подходящи с оглед на ограничения им риболовен капацитет). През 2013 и 2014 г. флотът на Шри Ланка от големи кораби (с дължина над 24 m) обаче се е увеличил и нивото на санкции, предвидено в новия закон за рибарството, който е приложим за тази част от флота, не може да се счита за възпиращо, при положение че риболовният капацитет на тези кораби е от 10 до 20 пъти по-голям от този на по-малките кораби. В действащите законодателни разпоредби ([3]) се предвижда максимална глоба от 8 429 EUR (1 500 000 LKR ([4])), която не може да се смята за ефективна с оглед осигуряване на спазването на мерките и възпрепятстване на извършването на други нарушения и която не лишава нарушителите от изгодите, произтичащи от техните незаконни дейности. Ето защо не може да се счита, че това ниво на санкции отговаря на изискванията на член 19, параграф 2 от UNFSA, който предвижда, *inter alia*, че санкциите следва да са достатъчно строги и да лишават нарушителите от изгодите, произтичащи от техните незаконни дейности. Поради това Комисията е на мнение, че системата за санкции, въведена от Шри Ланка, е очевидно неадекватна и явно непропорционална на сериозността на възможните нарушения, на потенциалното въздействие на нарушенията върху ресурсите и на потенциалните изгоди, които могат да се извлекат от такива незаконни действия.

([1]) Споразумението на Организацията на обединените нации за прилагане на разпоредбите на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 г., свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси.

([2]) http://iotc.org/meetings/11th-session-compliance-committee-coc11

([3]) (Изменен) Закон за рибните и водните ресурси, № 35 от 2013 г.

([4]) 8 429 EUR според обменния курс от 27 май 2014.

(42) Предвид гореизложеното действията, предприети от Шри Ланка в светлината на нейните задължения като държава на знамето, са недостатъчни за постигането на съответствие с член 118 от UNCLOS и членове 18, 19 и 20 от UNFSA.

(43) С оглед на съображения 292—299 от Решението от 15 ноември 2012 г. и развитието след 15 ноември 2012 г., Комисията счита, съгласно член 31, параграф 3 и член 31, параграф 4, буква а) от Регламента относно ННН риболов, че Шри Ланка не изпълнява задълженията си съгласно международното право като държава на знамето по отношение на корабите, извършващи ННН риболов, и ННН риболов, извършван или подкрепян от риболовни кораби под нейно знаме или от нейни граждани, и не е предприела достатъчно действия, за да се противопостави на документирания и повтарящ се ННН риболов от кораби, плавали по-рано под нейно знаме.

3.2. **Липса на сътрудничество и принудителни мерки (член 31, параграф 5, букви б)—г) от Регламента относно ННН риболов)**

(44) Както е описано в съображения 302—311 от Решението от 15 ноември 2012 г., Комисията направи анализ дали Шри Ланка е сътрудничила ефективно с Комисията по разследвания и свързани с тях дейности.

(45) Що се отнася до корабите, посочени в съображение 293 от Решението от 15 ноември 2012 г., Шри Ланка беше, както е посочено в съображение 296 от същото решение, длъжна да докладва ежемесечно за действията, предприети срещу тези кораби. Такива доклади бяха представени само за 9 от 12 месеца през 2013 г. и за 2 от 4 месеца през 2014 г. В противоречие с разпоредбите на член 20 от UNFSA, съгласно който държавите са длъжни да разследват и да сътрудничат пряко или чрез РОУР, за да се осигури спазването и изпълнението на мерките на РОУР за опазване и управление, Шри Ланка не изпълнява задълженията си съгласно международното право по отношение на международното сътрудничество и принудителните мерки.

(46) Както е описано в съображение 302 от Решението от 15 ноември 2012 г. и съображение 45 по-горе, Шри Ланка не изпълни задълженията си за ежемесечно докладване към IOTC за 13-те си кораба, за които се предполага, че извършват ННН риболов, но не са в списъка на IOTC. По този начин Шри Ланка не доказа, че изпълнява условията на член 94, параграф 2, буква б) от UNCLOS, в който се предвижда, че държавата на знамето има юрисдикция съгласно своето национално право върху всеки кораб, плаващ под нейното знаме, и върху капитана, офицерите и екипажа на този кораб.

(47) Освен това, както е описано в съображения 306 и 307 от Решението от 15 ноември 2012 г., Комисията направи анализ дали Шри Ланка е предприела ефективни принудителни мерки по отношение на операторите, отговорни за ННН риболов, както и дали са наложени санкции, за да се лишат нарушителите от изгодите, произтичащи от ННН риболов.

(48) Както е обяснено в съображение 41, след приемането на Решението от 15 ноември 2012 г. Шри Ланка не е въвела система на възпиращи санкции за сегмента на големите кораби от своя флот. Действащата съвкупност от санкции не е в съответствие с член 19, параграф 2 от UNFSA, в който се предвижда, *inter alia*, че санкциите следва да са достатъчно строги и да лишават нарушителите от изгодите, произтичащи от техните незаконни дейности.

(49) Наличните доказателства потвърждават, че Шри Ланка не изпълнява задълженията си съгласно международното право във връзка с ефективните принудителни мерки. В това отношение, както е обяснено в съображения 36—38, продължаващите сведения за кораби, които извършват риболов в нарушение на мерките на IOTC за опазване и управление, сочат, че Шри Ланка не изпълнява своите задължения по отношение на корабите си в открито море, както е посочено в член 18, параграфи 1 и 2 от UNFSA.

(50) Както е подчертано в съображение 309 от Решението от 15 ноември 2012 г., равнището на развитие на Шри Ланка не може да се счита за фактор, възпрепятстващ възможностите на компетентните органи да сътрудничат с други държави и да предприемат принудителни мерки. Оценката на конкретните пречки пред развитието е описана по-нататък в съображения 65—67.

(51) Предвид гореизложеното действията, предприети от Шри Ланка в светлината на нейните задължения като държава на знамето, са недостатъчни за постигането на съответствие с член 94, параграф 2, буква б) и членове 18 и 19 от UNFSA.

(52) С оглед на съображения 302—311 от Решението от 15 ноември 2012 г. и развитието на положението след 15 ноември 2012 г., Комисията счита, че съгласно член 31, параграф 3 и член 31, параграф 5, букви б)—г) от Регламента относно ННН риболов Шри Ланка не изпълнява предвидените в международното право задължения като държава на знамето по отношение на усилията за сътрудничество и принудителните мерки.

3.3. **Неизпълнение на международните правила (член 31, параграф 6 от Регламента относно ННН риболов)**

(53) Както е описано в съображения 314—334 от Решението от 15 ноември 2012 г., Комисията направи анализ на цялата информация, считана за важна по отношение на статуса на Шри Ланка като страна по Конвенцията IOTC. Комисията направи също така анализ на цялата информация, считана за важна по отношение на съгласието на Шри Ланка да прилага приетите от IOTC мерки за опазване и управление след Решението от 15 ноември 2012 г.

(54) Следва да се припомни, че след Решението от 15 ноември 2012 г. IOTC издаде годишни доклади относно спазването на изискванията, съответно за 2013 г. ([1]) и 2014 г. ([2]), които сочат, че през 2012 и 2013 г. Шри Ланка не е спазвала изискванията или ги е спазвала само частично.

(55) Що се отнася до доклада от 2013 г. относно спазването на изискванията, Шри Ланка не представи част от изискваната информация, свързана със статистически данни и някои мерки за опазване и управление.

(56) По-специално що се отнася до Резолюция 10/08 на IOTC ([3]) относно списъка на активните кораби, Шри Ланка не е представила информация за международната радиопозивна на всеки кораб. Що се отнася до Резолюция 06/03 на IOTC ([4]) относно приемането на система за наблюдение на корабите (VMS), Шри Ланка не е оборудвала своите кораби с дължина над 15 m с VMS и не е изградила център за наблюдение на риболова. Шри Ланка не е представила и задължителния доклад за напредък във връзка с VMS. Що се отнася до Резолюция 10/02 на IOTC ([5]) относно задължителните статистически изисквания, Шри Ланка не е докладвала данните относно процентното съдържание на различните размери на уловените екземпляри за крайбрежния риболов, относно номиналния улов, риболовното усилие и процентното съдържание на различните размери на уловените екземпляри по стандарта, изискван от тази резолюция, за крайбрежния риболов, риболова на повърхността и риболова с парагади. Що се отнася до Резолюция 05/05 на IOTC ([6]) относно представянето на данни за акулите, Шри Ланка е изпълнила изискванията само частично, тъй като данните за улова с хрилни мрежи и с парагади са отчетени комбинирано. Що се отнася до Резолюция 12/05 на IOTC ([7]) относно трансбордиранията в пристанище, Шри Ланка не е представила задължителния доклад.Що се отнася до Резолюция 11/04 на IOTC относно схемите за наблюдение ([8]), Шри Ланка не е приложила регионалната схема за наблюдение, както се изисква от тази резолюция. По-специално, Шри Ланка не е създала схема за наблюдение на задължителните 5 % в морето за корабите с дължина над 24 m и не изпълнява задължението за докладване от наблюдателите.

(57) Що се отнася до доклада от 2014 г. относно спазването на изискванията, Шри Ланка не е представила част от изискваната информация относно статистическите данни и относно някои мерки за опазване и управление.

(58) По-специално що се отнася до Резолюция 13/02 ([9]) на IOTC, Шри Ланка не е приела законодателни разпоредби, по силата на които риболовните уреди да станат задължителни. Що се отнася до Резолюция 13/08 ([10]) на IOTC, Шри Ланка не е представила план за управление на устройствата за събиране на риба (УСР), нито е предприела законови и административни мерки за 8-те кораба с мрежи гъргър съгласно изискването на Резолюция 12/13 ([11]) на IOTC. Що се отнася до Резолюция 06/03 ([12]) на IOTC, през 2014 г. Шри Ланка все още не е оборудвала своите кораби с дължина над 15 m с VMS, не е изградила център за наблюдение на риболова и не е представила задължителния доклад за напредъка във връзка с VMS.Що се отнася до Резолюция 10/02 на IOTC относно задължителните статистически изисквания, Шри Ланка не е докладвала номиналния улов, данните за улова, риболовното усилие и процентното съдържание на различните размери на уловените екземпляри по стандарта, изискван от тази резолюция.Що се отнася до резолюции 13/06 ([13]) и 12/04 ([14]) на IOTC, Шри Ланка не е транспонирала забраната за дългокрилата акула и не е изпълнила задълженията корабите с мрежи гъргър да са снабдени с потопяеми мрежи, а корабите с парагади — с прибори за прекъсване на риболовната линия и за сваляне на кукичките. В доклада от 2014 г. отново се повтаря констатацията, че що се отнася до Резолюция 11/04 ([15]), Шри Ланка не е

([1]) Доклад на IOTC относно съответствието за Шри Ланка, 10-а сесия на комитета по съответствието, 2013 г., CoC10-CR25.
([2]) Доклад на IOTC относно съответствието за Шри Ланка, 11-а сесия на комитета по съответствието, 2014 г., CoC11-CR25 Rev1.
([3]) Резолюция 10/08 относно списъка на активните кораби, извършващи риболов на риба тон и риба меч в района на IOTC.
([4]) Резолюция 06/03 за създаване на програма за система за наблюдение на корабите.
([5]) Резолюция 10/02 относно задължителните статистически изисквания за членовете и сътрудничещите страни, които не са страни по Конвенцията IOTC.
([6]) Резолюция 05/05 относно опазването на акулите, уловени заедно с видове, чийто улов се управлява от IOTC.
([7]) Резолюция 12/05 за създаване на програма за трансбордиране на големи риболовни кораби.
([8]) Резолюция 11/04 относно регионална схема за наблюдение.
([9]) Резолюция 13/02 относно регистъра на IOTC на корабите, оторизирани да извършват дейност в района на компетентност на IOTC.
([10]) Резолюция 13/08: Процедури относно план за управление на устройствата за събиране на риба (УСР), включващ по-подробни спецификации за докладване на улова от УСР, и относно разработването на усъвършенствани УСР за намаляване на случаите на заплитане на нецелеви видове.
([11]) Резолюция 12/13 за опазването и управлението на запасите от тропическа риба тон в района на компетентност на IOTC.
([12]) Резолюция 06/03 относно приемането на VMS и напредъка по внедряването на VMS.
([13]) Резолюция 13/06 относно научната и управленската рамка за опазване на акулите, уловени заедно с видове, чийто улов се управлява от IOTC.
([14]) Резолюция 12/04 относно опазването на морските костенурки.
([15]) Резолюция 11/04 относно регионална схема за наблюдение.

въвела схема за наблюдение съгласно изискванията.По-специално, Шри Ланка не е създала схема за наблюдение на задължителните 5 % в морето за корабите с дължина над 24 m и не изпълнява задължението за докладване от наблюдателите. Що се отнася до Резолюция 10/10 ([1]) на IOTC, Шри Ланка не е представила доклада за вноса, разтоварването и трансбордирането в пристанища на рибни продукти от риба тон и подобните ѝ видове.

(59) Фактът, че Шри Ланка не е представила на IOTC исканата информация и не изпълнява задълженията по Конвенцията IOTC, както е посочено в съображения 56 и 58, означава, че тя не изпълнява задълженията си като държава на знамето съгласно разпоредбите на UNCLOS и UNFSA. По-специално непредоставянето на навременна статистическа информация и на информация относно VMS, улова и риболовното усилие, трансбордирането в пристанища и програмата за наблюдение поставя под съмнение способността на Шри Ланка да изпълнява задълженията си по членове 117 и 118 от UNCLOS. Тези членове предвиждат задължения на държавата да приема мерки спрямо своите граждани относно опазването на живите ресурси в открито море и да сътрудничи в мерките за опазване и управление на живите ресурси в открито море.

(60) Както е описано в съображение 322 от Решението от 15 ноември 2012 г., по време на посещението на Комисията в Шри Ланка през ноември 2010 г. бяха констатирани редица факти, по-специално по отношение на липсата на VMS и отсъствието на законодателни разпоредби за отчитане на улова. В съображения 319 и 321 от Решението от 15 ноември 2012 г. като резултат от докладите на IOTC за 2011 и 2012 г. относно спазването на изискванията бяха изтъкнати допълнителни факти, будещи безпокойство, като например липсата на схема за наблюдение и недоброто докладване за кораби и граждани, за които е установено, че са участвали в ННН риболов. В това отношение от информацията, представена от органите на Шри Ланка във връзка със законодателните разпоредби за риболова в открито море, за създаването на функционираща система VMS, за надеждна схема за наблюдение, както и за регистриране и докладване на улова, става ясно, че органите не осигуряват ефективен и ефикасен контрол и наблюдение на корабите под знамето на Шри Ланка в съответствие с международните задължения. По-специално, както е посочено в съображения 36, 40 и 41, Шри Ланка беше приканена да разработи цялостна правна рамка, даваща възможност за риболов в открито море, придружена с лицензии за риболов в открито море, и за изпълнение на резолюциите на IOTC, и най-вече що се отнася до наблюдението, контрола и надзора на нейния собствен флот, включително система за VMS, риболовен дневник, докладване на улова и схема за наблюдение.Що се отнася до законодателните разпоредби за риболова в открито море, законът за рибарството беше изменен с цел да се даде възможност за риболов в открито море и беше изготвен проект на законодателен акт за изпълнение във връзка с издаването на лицензии, който в крайна сметка беше приет през септември 2014 г. Тъй като обаче този проект беше приет едва през септември 2014 г. и няма информация по какъв начин ще се прилага, издават се само административни лицензии, а корабите на Шри Ланка извършват дейност без VMS. Що се отнася до регионалната схема за наблюдение, документите, представени от органите на Шри Ланка, показват, че въпреки подбора и наемането на няколко инспектори, голяма част от флота няма да бъде обхваната поради малкия брой инспектори (45) в сравнение с големия брой плавателни съдове (1 758 в регистъра на плавателните съдове на IOTC). Въпреки това в рамките на Конвенцията IOTC Шри Ланка не е направила никакви предложения за решаване на този сериозен проблем, което означава, че поради недостатъчни средства за провеждане на инспекции флотът под знамето на Шри Ланка, извършващ дейност в открито море, не е обхванат в подходяща степен.В това отношение следва да се припомни също, че Шри Ланка има сериозни проблеми при отчитането на данните в IOTC, което поставя под съмнение възможностите на страната да изпълнява своите задължения като държава на знамето.

(61) Във връзка с VMS, както е описано в съображения 316, 321 и 322 от Решението от 15 ноември 2012 г. и съображение 60 от настоящото решение, Комисията припомня различни проблеми, посочени от IOTC. В изпълнение на решението от 15 ноември 2012 г. Шри Ланка заяви, че е в процес на въвеждане на VMS. Тя представи на Комисията законодателните разпоредби, съгласно които от 1 ноември 2011 г. се изисква на борда на кораба да има транспондер, и посочи, че доставчикът на услуги вече е избран. Финансиране обаче не беше осигурено, а преговорите между органите на Шри Ланка и съответната финансова институция продължават повече от 18 месеца. Преговорите се отнасят до реда и условията на заем за закупуване и инсталиране на център за наблюдение на риболова и до предоставянето на финансова помощ на операторите за инсталирането и пускането в експлоатация на VMS в разумни срокове за целия флот за открито море. В резултат на това Шри Ланка няма център за наблюдение на риболова. Освен това VMS все още е в процес на разработване и не е започнала да функционира. По време на посещението си през януари 2014 г. Комисията установи, както се потвърждава от последващата информация, предоставена от Шри Ланка, и от докладите на IOTC от 2013 и 2014 г. относно изпълнението на изискванията, че риболовните кораби на Шри Ланка все още не са оборудвани с VMS. Що се отнася до изпълнението на изискванията на IOTC за VMS, между докладите на IOTC от 2013 и 2014 г. относно изпълнението на изискванията и действията на Шри Ланка има разминаване. Докладите сочат частично спазване, докато информацията, предоставена от Шри Ланка, ясно показва, че не е въведена VMS система. От информацията, събрана относно възможностите на органите на Шри Ланка да осъществяват наблюдение, контрол и надзор, и по-специално относно оперативната способност на страната да управлява своя флот, както и да разработи и да въведе функционираща VMS система, следва, че Шри Ланка не изпълнява условията, предвидени в член 18, параграф 3, буква ж) от UNFSA.

([1]) Резолюция 10/10 относно мерки, свързани с пазара.

(62) Фактите, изложени в раздел 3.3, показват, че Шри Ланка нарушава член 18, параграф 3 от UNFSA.

(63) Предвид гореизложеното, действията, предприети от Шри Ланка в светлината на нейните задължения като държава на знамето, са недостатъчни за постигането на съответствие с членове 117 и 118 от UNCLOS и член 18, параграф 3 от UNFSA.

(64) С оглед на съображения 314—334 от Решението от 15 ноември 2012 г. и развитието на ситуацията след това решение, Комисията счита, че съгласно член 31, параграфи 3 и 6 от Регламента относно ННН риболов Шри Ланка не изпълнява задълженията си съгласно международното право по отношение на международните правила, разпоредби и мерки за опазване и управление.

3.4. **Специфични ограничения при развиващите се държави**

(65) Следва да се припомни, че в съответствие с Индекса на човешкото развитие на Организацията на обединените нации ([1]) Шри Ланка се счита за държава със среден индекс на човешко развитие (92-ра от 186 държави). Това е потвърдено и в приложение II към Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), в който Шри Ланка е посочена в категорията на страните с по-нисък среден доход.

(66) Както е описано в съображение 337 от Решението от 15 ноември 2012 г., няма доказателства, които да потвърждават, че неизпълнението от страна на Шри Ланка на нейните задължения съгласно международното право се дължи на недостатъчно развитие. След 15 ноември 2012 г. не бяха представени никакви допълнителни конкретни доказателства за това, че установените недостатъци са следствие от липсата на капацитет и административна инфраструктура.

(67) С оглед на съображения 336 и 337 от Решението от 15 ноември 2012 г. и развитието на ситуацията след 15 ноември 2012 г. Комисията счита, че съгласно член 31, параграф 7 от Регламента относно ННН риболов състоянието на развитие и цялостните резултати на Шри Ланка по отношение на рибарството не са повлияни неблагоприятно от нейното равнище на развитие.

4. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА НЕСЪРУДНИЧЕЩА ТРЕТА ДЪРЖАВА**

(68) С оглед на достигнатите заключения, че Шри Ланка не изпълнява предвидените в международното право задължения като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара и не предприема действия за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов, Комисията счита, че съгласно член 31 от Регламента относно ННН риболов тази държава следва да бъде определена за несътрудничеща трета държава в борбата с ННН риболов.

(69) Предвид член 18, параграф 1, буква ж) от Регламента относно ННН риболов, компетентните органи на държавите членки са длъжни да отказват вноса в Съюза на рибни продукти, без за това да е необходимо искане за представяне на допълнителни доказателства или искане за съдействие, адресирано до държавата на знамето, когато са уведомени, че сертификатът за улов е заверен от органите на държава на знамето, определена за несътрудничеща държава в съответствие с член 31 от посочения регламент. Неблагоприятното въздействие върху търговията би трябвало — доколкото това е възможно — да се прояви постепенно, с цел в периода между влизането в сила на настоящото решение за изпълнение на Комисията и на евентуалните мерки, приети от Съвета, да се даде възможност на съответните страни да се приспособят към новата ситуация и да се предостави на икономическите оператори достатъчно време за адаптация, като се имат предвид специфичните характеристики както на рибните продукти от Шри Ланка, така и на предприятията — доставчици от Шри Ланка, някои от които са малки или средни предприятия. С оглед на това прилагането на настоящото решение следва да се отложи с три месеца. Отлагането не следва да влияе върху необходимостта от бързи мерки от страна на Съвета за преодоляване в кратки срокове на ситуацията в Шри Ланка във връзка с ННН риболов.

(70) Следва да се отбележи, че определянето на Шри Ланка за държава, която за целите на настоящото решение Комисията счита за несътрудничеща, не изключва предприемането от Комисията или от Съвета на по-нататъшни стъпки за целите на съставянето на списък на несътрудничещите държави.

(71) В случай че Съветът включи Шри Ланка в списъка на несътрудничещите трети държави в съответствие с разпоредбите на член 33 от Регламента относно ННН риболов, настоящото предхождащо решение ще стане неактуално.

([1]) За справка относно Индекса на човешкото развитие на Организацията на обединените нации (класация на държавите, посочени в настоящото решение, актуализирана в съответствие с най-новия доклад на ООН) вж.: http://hdr.undp.org/en/media/HDR2013_EN_Summary.pdf

([2]) Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за развитие на сътрудничеството (ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41).

5. **ПРОЦЕДУРА НА КОМИТЕТА**

(72) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета по рибарство и аквакултури,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Демократична социалистическа република Шри Ланка е определена за трета държава, която Комисията счита за несътрудничеща трета държава в борбата с незаконния, недекларирани и нерегулиран риболов.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на 14 януари 2015 г.

Съставено в Брюксел на 14 октомври 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO